

मंडळीची एकता

टी. बी. लॅरिमोर हे सुवार्ता प्रसारक - उपदेश होते. त्यांच्या परिचयाचा सर्वांनाच त्यांची ख्रिस्तासारखी वृत्ती-प्रवृत्ती चांगलीच माहिती होती. त्यांनी स्तोत्र १३३:१ या वचनाच्या आधारे ख्रिस्ताच्या मंडळीचे कौटुंबिक ऐक्य कसे आहे ते स्पष्ट करून सांगितले आहे. ते वचन असे पाहा, बंधूनी ऐक्याने एकत्र राहणे किती चांगले व मनोरम आहे! काही गोष्टी चांगल्या असल्या तरी मनोरम - सुखावह नसतात. शरीरामध्ये कॅन्सरची गाठ वाढली तर ती काढून टाकण्यासाठी केलेली शस्त्रक्रिया जीवनरक्षक असते पण सुखकारक नसते. त्यापासून रोग्याचा जीव वाचतो, पण ती शस्त्रक्रिया सुखद नसते. काही गोष्टी मनोरम, सुखकारक असते. पण सतत खेळत राहणे चांगले नाही. ते वाईटच आहे. बंधू लॅरिमोर म्हणतात या जगामध्ये आम्हाला हितावह आणि आनंददायी, चांगल्या व मनोरम अशा फारच थोड्या गोष्टी आहेत. पण हे दोन्ही उत्तम गुण ख्रिस्तामधील ऐक्यामध्ये आहेत, बंधूनी एकत्र ऐक्याने एकमनाने राहण्यामध्ये आहेत असे लॅरिमोर यांनी दाखवले आहे^१ अर्थात हे सर्वांनाच सहज मान्य होईल? यात शंकाच नाही.

नव्या करारानुसार ख्रिस्तांमधील ऐक्य आम्हांला चांगले आणि मनोरम सुखकारक आहे, एवढेच नव्हे तर ते देवालाही चांगले व मनोरम आहे याचेच विशेष महत्व आहे. जगातील अतिशय काळ्या रात्री येशूला विश्वासघाताने कायद्याची चाड नसणाऱ्या दुष्टांच्या हाती धरून दिले. त्या अगोदर भावी काळात त्याच्यावर विश्वास ठेवणाऱ्यांचे ऐक्य अबाधित राहावे यासाठी त्याने प्रार्थना केली. त्याने आपल्या पित्याला विनंती केली, मी केवळ त्यांच्यासाठी नाही तर त्यांच्या वचनावरून जे माझ्यावर विश्वास ठेवतात त्यांच्यासाठीही विनंती करतो की त्या सर्वांनी एक व्हावे; हे माझ्या बापा,

^१टी. बी. लॅरिमोर, युनिटी *बायोग्राफीज अँड सर्व्हेसमधून*, संपादक एफ. डी. सर्जले (एन्.पी., एन्.डी. पुनर्मुद्रण, नॅशविले : गॉस्पेल अँडव्होकेट, १९६१), ३५-३६ मध्ये “यूनिटी”.

जसा तू माझ्यामध्ये व मी तुझ्यामध्ये तसे त्यांनीही तुझ्यामाझ्यामध्ये (एक) व्हावे, कारण तू मला पाठवले असा विश्वास जगाने धरावा (योहान.१७:२०,२१).

समजा, उद्या तुम्हाला ठार मारणार आहेत आणि आता आज रात्री तुम्ही प्रार्थनेसाठी गुडघे टेकले आहेत. तर तुम्ही कशासाठी प्रार्थना कराल? तुम्ही किरकोळ सामान्य बिनमहत्वाच्या योजनांविषयी विनवणी कराल का? या जगामध्ये तुम्हाला अतिप्रिय व अतिमहत्वाच्या असणाऱ्या आशांच्या परिपूर्तीसाठी तुम्ही प्रार्थना कराल, होय ना? येशू ख्रिस्ताला.

करिंथ येथील मंडळीत फुटी माजल्या होत्या. ही मंडळी नाना प्रश्नांनी समस्यांनी ग्रासलेली आणि दुबळी होती. या मंडळीला पौलाने पत्र लिहिले बंधूजनहो, आपला प्रभू ख्रिस्त याच्या नावाने मी तुम्हास विनंती करतो की, तुम्हा सर्वांचे बोलणे सारखे असावे, म्हणजे तुमच्यामध्ये फुटी पडू नयेत, तुम्ही एक चित्ताने व एकमताने जोडलेले व्हावे (१ करिंथ.१:१०). पौलाने हे पत्र करिंथकरांना इ.स. ५४-५६ या दरम्यान लिहिले तेव्हा ख्रिस्ती मंडळींमध्ये सांप्रदायिक पंथ - उपपंथ नव्हते तेव्हा अस्तित्वात असलेली मंडळी केवळ प्रभूची मंडळी होती आणि पौलाने पवित्र आत्म्याच्या प्रेरणेने, करिंथ येथील देवाच्या मंडळीला ऐक्याने एकत्र राहण्यास आवर्जून सांगितले आहे. हे ऐक्य राखावे असे त्याने मोठ्या अगत्याने विनवून सांगितले ऐवढेच नाही तर प्रत्यक्ष येशू ख्रिस्ताच्या नावाने कळकळीने विनवले आहे.

आपण मंडळीच्या ऐक्याविषयी अधिक विस्तारपूर्वक पाहू यावर दोन शास्त्र भाग दिले आहेत. त्यामधून ख्रिस्ताच्या मंडळींचे सुंदरसे - मनोरम ऐक्य असावे हे स्पष्ट दिसते. पण मंडळीत कोणत्या प्रकारचे ऐक्य असावे? त्या ऐक्याचे नेमके स्वरूप काय कसे आहे? ख्रिस्ताने ज्यासाठी प्रार्थना केली ते ऐक्य नीट समजून घेतली तर त्यातून आपल्याला मंडळीविषयी अधिक समजेल.

शरीराचा भाग अवयव होण्यातील ऐक्य

सर्वप्रथम, एक लोक म्हणून ख्रिस्ताच्या शरीराचे देवाने दिलेले ऐक्य कसे आहे ते लक्षात घेऊ या. ख्रिस्तामध्ये राहण्याला - असण्याला आधारभूत व स्वाभाविक अशा ऐक्याविषयी नव्या करारामध्ये सांगितले आहे. आपण ख्रिस्ताच्या मंडळीत-शरीरात प्रवेश केला की देवाच्या कृपेने हे ऐक्य घडून येते. ख्रिस्ताच्या शरीराचा - मंडळीचा खरोखरी सभासद झालेल्या कोणालाही हे ऐक्य प्राप्त होते.

नव्या करारातील जगात यहुदी व विदेशी - परराष्ट्रीय असे दोन मुख्य समाज

घटक होते. आज दोन वंशाच्या वर्णांच्या लोकांमध्ये जेवढे प्रचंड भेद फरक असतात तेवढेच किंबहुना त्याहून थोडे अधिक भेद या दोहोंमध्ये होते. परंतु यहूदी व परराष्ट्रीय दोघेही ख्रिस्तांमध्ये एक झाले आहेत असे पौलाने ठामपणे सांगितले आहे.

कारण तो आमची मूर्तिमंत शांती आहे. त्याने दोघांस एकत्र केले... (इफिस.२:१४).

...त्याने आपल्या देहाने वैर नाहीसे केले वैर म्हणजे आज्ञाविधींचे नियमशास्त्र, यासाठी की, स्वतःच्या ठायी दोघांचा एक नवा मानव निर्माण करून त्याने शांती प्रस्थापित करावी, आणि त्यांचे एक शरीर करून त्याने शांती प्रस्थापित करावी, आणि त्यांचे एक शरीर करून आपण वधस्तंभावर वैरभाव जिवे मारून त्याच्या व्दारे दोघांचा देवाशी समेट करावा,... (इफिस.२:१५,१६).

यहुदी व हेब्रॅणी, गुलाम व स्वतंत्र, पुरुष व स्त्री हा भेदच नाही, कारण तुम्ही सर्व जण ख्रिस्त येशूच्या ठायी एकच आहा (गलती.३:२८).

वधस्तंभावरील आपल्या मरणाने ख्रिस्ताने त्याच्याकडे ख्रिस्तामध्ये येणाऱ्या सर्व लोकांना एक केले आहे. मग त्यांची पार्श्वभूमी, पूर्वपीठिका अगर वर्ण - वंश काहीही असो. यहूदी आणि परराष्ट्रीय या दोन भिन्न वंशाच्या लोकांची पुनरुत्पत्ती एक वंश अशी केली आणि त्यांनी ख्रिस्ती हे नाव दिले ख्रिस्ताने यहूद्यांना परराष्ट्रीय अगर परराष्ट्रियांना यहूदी केले नाही. त्याने परराष्ट्रियांना यहूदी लोकांच्या पदवीस - प्रतिष्ठेस चढवले नाही. तसेच यहूद्यांनाही त्याने परराष्ट्रियांच्या पातळीवर आणले नाही. त्याने यहूदी व परराष्ट्रीय या दोघांनाही ख्रिस्तांमध्ये स्वर्गीय स्थानास चढवले. या दोहोंनाही पूर्वी असलेले विशेष स्थान अगर प्रतिष्ठा यांच्यापेक्षा हे स्वर्गीय स्थान अधिक महान होते. यहूद्यांनी आपले यहूदीपण विसरावे आणि परराष्ट्रियांनी आपले परराष्ट्रीयपण विसरावे अशी ही योजना होती.

आज मंडळीमध्येही नेमके हेच खरे आहे. प्रत्येक व्यक्तीने आपण ख्रिस्तामध्ये कोण काय आहो त्याचाच विचार करायचा आहे. ख्रिस्त सर्वच ख्रिस्तजनांचा तारणारा आणि प्रभू आहे. या दिव्य ऐक्यामध्ये सर्व राष्ट्रीय, वांशिक, सामाजिक आणि कौटुंबिक भेदाभेद दूर केले आहेत.

ख्रिस्ताच्या व्दारे लोकांना देवाबरोबर एकत्र आणले जाते अगर त्यांचा देवाबरोबर समेट केला जातो (कलससै.१:२०). मग त्या समेटाच्या व्दारे ख्रिस्ती लोकांना एकमेकांबरोबर एक केले जाते आणि मग ते प्रभूच्या ठायी आत्म्याच्या व्दारे देवाच्या

वस्तीसाठी एकत्र रचले जातात (इफिस.२:२२). दोघांचे परस्परांबरोबर ऐक्य करण्यासाठी प्रथम ते देवाबरोबर एक - संयुक्त झाले पाहिजेत.

इतिहासामध्ये नॉर्मन आणि सॅक्सन त्यांच्याप्रमाणे आणखी इतर देशांचे लोकही सतत एकमेकांशी युद्ध करित होते. अखंड वैर आणि व्देष हे त्यांच्या रोमारोमांत भिनले होते. पण वर्षे शतके गेली त्या काळात हे लोक एकमेकांत मिसळले - त्यांनी रोटीबेटी व्यवहार सुरू केला. मग पुढे हे दोन भिन्न समाजाचे लोक एकमेकांत विलीन झाले. वेगवेगळे समाज, वेगळी राष्ट्रे एक झाली. त्यांचे वेगळेपण पुसले गेले. त्यांच्यातील भेद, फुटी आता उरल्या नाहीत आणि लढाया आपोआप थांबल्या. दोन समाज एकमेकांत मिसळले, त्यातून एक नवा समाज आकारास आला. या समाजातील लोक एकमेकांचा मान ठेवणारे, परस्परांवर प्रेम करणारे होते.^२

अशाच प्रकारे सर्व मानवी भेद तर आणि अडथळे - आडभित ख्रिस्तांमध्ये तोडून टाकल्या आहेत आणि देवाच्या अद्भुत कृपेने लोकांची नवी मंडळी समाज निर्माण केला आहे त्याच्या (येशूच्या) शरीरात मंडळीत कोणी यहुदी अगर हेब्रिणी नाही, दास नाही, स्वतंत्र नाही, कोणी श्रीमंत नाही, गरीब नाही, स्त्री अथवा पुरुष हा भेदच नाही, काळा नाही की गोरा नाही - वर्णभेद नाही. आपण सर्वच ख्रिस्त येशूमध्ये एक आहोत एवढेच ख्रिस्त जनांना दिसते - समजते (गलती.३:२८).

ख्रिस्तांमधील ऐक्य समजण्यासाठी, प्रथम आपणाला ख्रिस्त लोक ख्रिस्ताच्या शरीरात - मंडळीत प्रवेश करतात तेव्हा त्यांना मिळणारे ऐक्य काय कसे आहे ते समजणे अगत्याचे आहे. नवा ख्रिस्ती ख्रिस्ताच्या शरीरात - मंडळीत प्रवेश करतात तेव्हा त्यांच्या मंडळीच्या इतर सर्व सभासदांबरोबर ते एक आहेत. हे त्यांना सांगणे योग्य, रास्त व आवश्यक आहे. मंडळीने नेहमी हे सत्य मान्य करून त्याप्रमाणे वर्तन ठेवलेच पाहिजे. ख्रिस्ताच्या शरीरात - मंडळीत दर्जा, प्रतिष्ठा, अडथळे फुटी जाती, वंश या कशालाही महत्त्व नाही. सर्व सभासद ख्रिस्ताबरोबर आणि एकमेकांबरोबर एक झाले आहेत.

शिक्षण देण्यात ऐक्य

दुसरे असे की, ख्रिस्तांमध्ये शिक्षणाचे - शिक्षण देण्याचे ऐक्य आहे. लोक ख्रिस्तांकडे मंडळीत येतात तेव्हाच आत्मा त्यांचे ऐक्य करतो. पण हे ऐक्य राखण्यासाठी

^२आर. सी. बेल, *स्टडीज इन इफिसीअन्स* (ऑस्टिन, टेक्स.: पुर्न फाऊंडेशन पब्लिशिंग हाऊस १९७१), २५.

प्रत्येकाने शास्त्रलेखांच्या शिक्षणानुसार आज्ञापालन केले पाहिजे.

शिक्षण आणि विश्वास यांच्या ऐक्यरूपी बंधनाने ख्रिस्ती लोक एकत्र बांधलेले आहेत. ख्रिस्ताच्या मंडळीत देवाविषयी सिद्ध न झालेली मते, धारणा, श्रद्धा आणि जीवनाविषयीच्या कल्पना वगैरेकडून मार्गदर्शन घेणारा लोकसमुदाय नाही. देवाच्या सत्याच्या दिव्य प्रकटीकरणाने त्याच्या मंडळीचे सभासद एक झालेले असतात.

ख्रिस्ताच्या मंडळीचे ऐक्य या विषयीची चर्चा करताना प्रेषित पौलाने ख्रिस्ती लोकांनी त्यांनी आत्म्याव्दारे घडून आलेले ऐक्य शांतीच्या बंधनाने राखण्यासाठी झटावे असे आग्रहाने सांगितले आहे. ख्रिस्ताच्या मंडळीत ऐक्य राखण्यासाठी मूळ आधार कोणते ते सांगताना त्याने एक हा शब्द सात वेळा वापरला आहे. तो म्हणतो तुम्हास झालेल्या पाचारणापासून निर्माण होणारी आशा जशी एकच आहे तसे शरीरही एकच व आत्मा एकच आहे. प्रभू एकच, विश्वास एकच, बासिस्मा एकच, सर्वांवर आणि सर्वांमधून आणि सर्वांच्या ठायी असलेला देव जो सर्वांचा पिता तोही एकच आहे (इफिस.४:४-६). पौलाने येथे उल्लेख केलेले शरीर ख्रिस्ताचे आध्यात्मिक शरीर ख्रिस्ताची मंडळी आहे (इफिस.१:२२,२३) आत्मा देवत्वातील तिसरा सदस्य असून त्यानेच आम्हाला शास्त्रलेख प्रकट केले आहेत. प्रत्येक ख्रिस्ती व्यक्तीला सुवार्तेच्या व्दारे दिलेली सार्वकालिक आशा हीच एक आशा आहे (कलस्सै.१:२३). एकच प्रभू ख्रिस्त आहे. तो जिवंत देवाचा पुत्र असून तोच आमच्यापापांसाठी मरण पावला आणि आम्हाला न्यायी नितीमान ठरवण्यास मरणातून पुन्हा उठला. एकच विश्वास - ख्रिस्तावरील व त्याच्या वचनावरील विश्वास आहे. त्याचे वचन म्हणजे शास्त्रलेखांची साक्ष (रोम.१०:१७) महान कामगिरी सोपवताना ख्रिस्ताने बासिस्मा देण्याची आज्ञा केली तोच हा एकच बासिस्माद्र हा बासिस्मा ख्रिस्ती युगाच्या समाप्तीपर्यंत कार्यकारी राहिल (मत्तय.२८:१९,२०). एकच देव सनातन देव आहे. त्यानेच पृथ्वी निर्माण केली आणि तोच पृथ्वीसाठी तरतूद करतो. या सात एकच विषयी आर. सी. बेल यांनी म्हटले आहे. हे अंतिम न बदलणारे सत्य आहे-वास्तव आहे. ते एकतर आहेत तसे स्वीकारले पाहिजेत अगर त्यांचे खंडन केले पाहिजेत याहून वेगळी प्रतिक्रिया होणे अशक्य आहे. यातील एक - केवळ एक नाकारणाऱ्या व्यक्तीने आपण ख्रिस्ती आहोत असे मुळीच समजू नये.^३

संयुक्त होणे वेगळे आणि ऐक्य असणे वेगळे. बळाने संयुक्त करता येते. पण

^३तेच., २४.

उपासना भक्ती यातच ऐक्य सापडते. दोघा जणांना दोरीने एकत्र बांधून त्यांचा संयोग साधता येईल पण विश्वास व प्रीती यांची अंतःकरणे एकत्र बांधली गेली की ऐक्य होते. विभागलेल्या मनाचे आणि आपलीच इच्छा चालवणाऱ्या लोकांनाही एका प्रकारे संयुक्त होणाचा अनुभव मिळतो. पण लोकांनी एकचित्ताने एकत्र राहायचे तर त्याच सत्यांचा उच्चार करून एकदिलाचे व समविचाराचे असणे जरूर आहे.

१ करिथ.१:१० मध्ये पौलाने मंडळीत ऐक्य असावे असे आग्रहाने आवाहन केले आहे. आणि त्याला हवे असलेले ऐक्य कसे कोणत्या प्रकारचे असावे तेही त्याने नेमके सांगितले आहे, त्या सर्वांचे बोलणे सारखे असावे. त्यांच्यामध्ये फुटी पडू नयेत. ते सर्व एकचित्ताने व एकमताने जोडलेले असावेत. ख्रिस्ताच्या इच्छेला सादर समर्पित झाल्याने असे ऐक्य साधते प्रे. कृ. २ मध्ये पाहा: मंडळी स्थापन झाली त्या दिवशी प्रत्येक व्यक्तीने दिव्य प्रेरणा लाभलेल्या शिष्यांनी सांगितलेल्या आत्म्याच्या संदेशाचा स्वीकार केला. असा स्वीकार केल्याने देवाच्या शिक्षणावर सर्वांचा विश्वास असल्याने त्यातून ऐक्य साधले. या ऐक्यामुळे ते प्रेषितांच्या शिक्षणात आणि सहवासात.... तत्पर असत.... तेव्हा विश्वास ठेवणारे सर्व एकत्र होते (प्रे. कृ.२:४२-४४). फिलिप्पै येथील बंधुजनांना पौलाने लिहिले आहे. तथापि, आपण जी मजल मारली तिच्याप्रमाणे पुढे चालावे (फिलिप्पै.३:१६).

रोजच्या जीवनातील ऐक्य

ख्रिस्ताच्या मंडळीतील सभासदांच्या रोजच्या जीवनातही ऐक्याचे प्रत्यंतर आले पाहिजे. लोक ख्रिस्ताकडे येतात त्यांच्यामध्ये प्रवेश करतात तेव्हा पवित्र आत्मा त्यांचे ऐक्य करतो. शास्त्रलेखांतील स्पष्ट शिक्षणानुसार आज्ञापालन करून प्रत्येक सभासदाने उपयुक्त, सर्वांना हितकर असेच आचरण सारासार विचाराने ठेवावे म्हणजे ऐक्य भंगणार नाही.

फिलिप्पै येथील बंधुजनांनी प्रीतीने, एकदिलाने व मिलाफाने एकत्र राहावे यासाठी पौलाने त्यांना उत्तेजन दिले आहे. तो म्हणतो, तर तुम्ही समचित्त व्हा, म्हणजे एकमेकांवर सारखीच प्रीती करा आणि एकजीव होऊन एकचित्त व्हा, अशा प्रकारे माझा आनंद पूर्ण करा (फिलिप्पै.२:२). पुढे तो सांगतो मी थुवदीयेला विनंती करतो व संतुखेला विनंती करतो की, तुम्ही प्रभूच्या ठायी एकचित्त व्हा (फिलिप्पै.४:२). ख्रिस्ताच्या मंडळीच्या प्रत्येक सभासदाने पवित्र शास्त्रातील शिक्षणाप्रमाणे आपला जीवनक्रम चालवावा हेच या वचनांतून स्पष्ट केले आहे. ऐक्य कायम राहावे यासाठी

ख्रिस्ती लोकांना कधी कधी आपल्या इच्छा आणि मते स्वतःजवळच ठेवणे भाग असते.

एखाद्या बंधूने-भगिनीने आपल्या स्वतःच्या विवेक बुध्दीच्या विरुद्ध काही करावे असा मंडळीने कधीही आग्रह धरू नये. पौलाने म्हटले आहे,

याकरिता आपण यापुढे एकमेकांना दोष लावू नये, तर असे ठरवून टाकावे की, कोणी आपल्या भावापुढे ठेच लागण्यासारखे काही किंवा अडखळण ठेवू नये (रोम.१४:१३) .

आपण जे सशक्त आहो त्या आपण आपल्याच सुखांकडे न पाहता अशक्तांच्या दुर्बलतेचा भार वाहिला पाहिजे. आपणापैकी प्रत्येक जणाने शेजाऱ्याची उन्नती होण्याकरिता त्याचे बरे करून त्याच्या सुखाकडे पाहावे. कारण ख्रिस्तानेही स्वतःच्या सुखाकडे पाहिले नाही, तर तुझी निंदा करणाऱ्याने केलेली निंदा माझ्यावर आली या शास्त्रलेखाप्रमाणे ते झाले (रोम.१५:१-३).

प्रत्यक्षात ऐक्य राखण्यासाठी देवाण घेवाणीचे तत्त्व स्वीकारावे लागते. स्वार्थी माणसाचे दुसऱ्या कोणाशीही कधी ऐक्य होणार नाही. तो नेहमीच आपल्या लहानशा राज्यात एकटाच असतो. त्याचे राज्य चहूबाजूंनी स्वार्थी तटबंदीने वेढलेले असते. दुसऱ्याबरोबर खरी मैली, सहभागिता साधण्यासाठी तो आपल्या त्या राज्यातून कधी बाहेर पाऊल टाकीत नाही आणि त्याच्याशी खरी मैत्री करण्यासाठी दुसरा कोणीच त्याच्या राज्यात प्रवेश करू शकत नाही.

ख्रिस्त मंडळीच्या प्रत्येक सभासदाने ख्रिस्तांमधील आपला बंधू व भगिनी यांचा प्रेमपूर्वक विचार केला तर ख्रिस्तांमधील हे ऐक्य प्रत्यक्षात चांगले फोफावून वाढत राहते, दृढ होते. ख्रिस्ती व्यक्तीने आपली स्वतःची मते आणि इच्छा यांच्याविषयी फार आग्रही असू नये. त्याने स्वार्थीपणाने काहीही करू नये, गर्वाने पोकळ बढाया मारू नयेत. प्रत्येकाने मनाच्या लीनतेने, नम्रपणे दुसऱ्यांना स्वतःपेक्षा अधिक महत्त्वाचे मानावे (फिलिपै.२:३). त्याने आपले स्वतःचेच हित पाहू नये तर प्रथम दुसऱ्यांचे हित पाहावे, जपावे (फिलिपै.२:४). अशा प्रकारे जीवनक्रम चालवल्याने तो अनन्य प्रकारे येशूच्या मनोवृत्तीच प्रकट करतो (फिलिपै.२:५-८).

सारांश

ऐक्य, दृढ ऐक्य हिच ख्रिस्ताच्या मंडळीची ओळख असावी. त्या ऐक्याचे स्वरूप

त्रिविध आहे. ख्रिस्ती लोकांचे एक शरीर असे ख्रिस्ताच्या शरीरात ऐक्य झाले आहे. एकाच शिक्षणावर विश्वास ठेवणारे म्हणूनही त्यांचे ऐक्य झाले आहे. एकाच शिक्षणावर विश्वास ठेवणारे म्हणूनही त्यांचे ऐक्य आहे. तसेच रोजच्या जीवनात परस्परांना समंजसपणे नीट विचाराने वागवणारे लोक म्हणूनही त्यांचे ऐक्य आहे. नवे ख्रिस्त लोक ख्रिस्ताच्या मंडळीमध्ये येतात तेव्हा देवाच्या कृपेने त्यांचे ऐक्य होते. संपूर्ण मंडळी शास्त्रलेखांचे शिक्षण पूर्णपणे पाळण्यास आचरण्यास बांधील असते. त्यामुळेच हे ऐक्य टिकून ते प्रत्यक्ष अनुभवास येते. मंडळीमध्ये संपूर्ण ऐक्य असल्याने सुखद वातावरण असते. कारण प्रत्येक सभासदाला आपल्या सोबतीच्या ख्रिस्ती बंधू - भगिनीच्या आध्यात्मिक जीवनाविषयी आस्था आणि कळकळ असते.

देवाने निर्माण केलेल्या जगात सर्वत्र बेसूर विषमता विसंगती आहे. ती ख्रिस्तामध्ये सुसंगत, एकमेकाची करावी हीच देवाची इच्छा आहे. कारण त्याच्या ठायी सर्व पूर्णता वसली आणि त्याच्या वधस्तंभावरील रक्ताच्या व्दारे शांती करून त्याच्याव्दारे जे सर्व काही आहे ते सर्व ते पृथ्वीवरील असो किंवा स्वर्गातील असो त्याच्याबरोबर त्याच्याव्दारे समेट करावा हे पित्याला बरे वाटले (कलसै.१:१९,२०). ख्रिस्ताने आपल्या सुवार्तेच्या व्दारे आम्हाला त्याच्या मंडळीत, शरीरात येण्याचे पाचारण केले आहे. या ऐक्याची योजना देवाने केली, (इफिस.३:६) ख्रिस्ताने त्यासाठी प्रार्थना केली आणि ऐक्य होणे शक्य केले, (योहान.१७:२१; इफिस.२:१६) पौलाने यासाठी मनधरणी केली, (१ करिंथ.१:१०) आणि हे ऐक्य आत्म्याच्या व्दारे घडून येते (इफिस.४:१-६).

या ऐक्याचा स्वीकार करून त्यामध्ये राहून आपण हे ऐक्य अबाधित ठेवलेच पाहिजे, होय ना?

अभ्यासासाठी प्रश्न

(उत्तरे पृष्ठ 240 वर)

१. ख्रिस्तांमधील ऐक्य कोणत्या प्रकारे चांगले व मनोरम आहे?
२. वधस्तंभावरील मरणाला सामोरे जाण्यापूर्वीच्या रात्री ख्रिस्ताने आपल्या मंडळीसाठी कोणती विशेष प्रार्थना केली? (पाहा योहान.१७:२१-२४).
३. पौलाने १ करिंथ १:१० मधून ऐक्यासाठी केलेल्या विनंतीवर चर्चा करा.
४. एक शरीर या नात्याने ख्रिस्ताच्या मंडळीमध्ये असलेल्या ऐक्याची फोड - स्पष्टीकरण करा.
५. मंडळीमध्ये प्रवेश करणाऱ्याला हे मंडळीचे ऐक्य केव्हा देण्यात येते?

६. मंडळीच्या ऐक्याची व्याख्या शिक्षण देण्यासाठी करा मंडळी-शरीर या नात्याने ऐक्य असणे आणि शिक्षण देण्यात ऐक्य असणे यात कोणता फरक आहे?
७. ऐक्य आणि ख्रिस्ताच्या इच्छेच्या अधीन असणे यांचा परस्पर संबंध कसा-काय आहे?
८. शिक्षणामध्ये ऐक्य असणे आणि रोजच्या जीवनात ऐक्य असणे या दोहोमध्ये कोणता फरक आहे?
९. मंडळीमध्ये नित्याच्या व्यवहारात ऐक्य टिकून राहावे यासाठी ख्रिस्ती लोकांनी आवश्यकतेनुसार कोणती पावले उचलावीत? त्यापैकी काही सांगा.

शब्दार्थ

सदसद्विवेक बुद्धी - मनुष्यांच्या अंतःकरणामध्ये असणारी नैतिक साक्षीदार, केव्हा यालाच आतला आवाज म्हटले जाते हा आवाज मनुष्याला चूक काय बरोबर काय त्याची जाणीव करून देतो सदसद्विवेक बुद्धीलाही देवाच्या वचनाचे शिक्षण दिले पाहिजे.

शुवदिया व सुंतुखा - या दोघी ख्रिस्ती स्त्रिया नेहमी एकमेकींशी वाद घालीत, भाडण करीत (फिलिप्पै. ४:२). पौलाने त्यांना एकमेकींबरोबर शांतीने राहा असे आवर्जून सांगितले आहे.